

Kopie
Afgeleverd aan: mr.
art. 775 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2014 / 11612
Datum van uitspraak 28 maart 2014
Rolnummer Reeds gevoegde zaken 2003/AR/1031 2003/AR/1867

Lijstgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Na tussenarresten dd.
24.11.2006
14.09.2007
06.06.2008
05.06.2009

Tussenarrest heropening debatten
dd. 13.02.2015

Hof van beroep Gent

Arrest

negende kamer bis - voormiddag
burgerlijke zaken

Aangeboden op 27 MEI 2014
Niet te registreren

2003/AR/1031 - IN DE ZAAK VAN:

DE STEDEBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN, in naam van het Vlaams Gewest, met burelen te 9000 GENT, Gebr. Van Eyckstraat 2-4-6,

appellant,
hebbende als raadsman mr. , advocaat te

TEGEN:

1.
2.
belden wonende te

geïntimeerden,
hebbende als raadsman mr. , advocaat te

3.
wonende te
4.
wonende te

geïntimeerden,
eisers in gemeenverklaring,
hebbende als raadsman mr. , advocaat te

MEDE INZAKE (Ingevolge dagvaarding in gemeenverklaring):

wonende te

verweerster in gemeenverklaring,
hebbende als raadsman mr. , advocaat te

EN 2003/AR/1867 - IN DE ZAAK VAN:

1. chauffeur,
2.
wonende te

appellanten,
hebbende als raadsman mr. advocaat te

TEGEN:

1.
wonende te
2. textielontwerpster,
wonende te

geïntimeerden,
hebbende als raadsman mr. advocaat te

3. DE STEDEBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN, in naam van het Vlaams Gewest, met burelen te 9000 GENT, Gebr. Van Eyckstraat 2-4-6,

geïntimeerde,
hebbende als raadsman mr. advocaat te

VERLEENT HET HOF HET VOLGEND ARREST.

1.

Het hof heeft, nadat de debatten werden hernomen voor de anders samengestelde zetel van deze kamer van het hof, de partijen bij monde van hun raadsleden, gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

De hogere beroepen zijn nog steeds gericht tegen het bestreden vonnis d.d. 20.03.2003, gewezen door de 5^e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, in de samengevoegde zaken aldaar gekend onder A.R. nr. 99/298/A en A.R. nr. 1/701/A, op tegenspraak gewezen:

- voor wat betreft de zaak gekend onder A.R. nr. 99/298/A tussen:
 - en (hierna verkort
als oorspronkelijke elzers;
 - en (hierna verkort) als
oorspronkelijke verweerders;

- voor wat betreft de zaak gekend onder A.R. nr. 1/701/A tussen:
 - DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN (hierna verkort de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR) als oorspronkelijke elser op hoofdvordering;
 - als oorspronkelijke verweerders op hoofdvordering;
 - als oorspronkelijke vrijwillig tussenkomende partijen en verweerders op tegenvordering.

2.

Middels het tussenarrest van deze kamer van het hof (anders samengesteld) d.d. 24.06.2006 werd(en):

- de zaken voor het hof alhier gekend onder 2003/AR/1031 en 2003/AR/1867 samengevoegd;
- ambtshalve de debatten heropende tenelnde:
 - aan toe te laten het bewijs voor te leggen dat m.b.t. hun vordering was voldaan aan de vereiste gesteld in artikel 3 Hyp.W.;
 - aan de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR toe te laten het bewijs voor te leggen dat m.b.t. zijn vordering was voldaan aan de vereiste van artikel 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna afgekort D.O.R.O);
- de beslissing omtrent de kosten aangehouden.

Middels het tussenarrest van deze kamer van het hof (anders samengesteld) d.d. 14.09.2007 werden, nadat werd vastgesteld dat aan de vereisten van respectievelijk artikel 3 Hyp.W. en artikel 160 D.O.R.O was voldaan, de feitelijke gegevens die ten grondslag liggen van de aanhoudende (door het hof te beslechten) betwistingen alsook de antecedenten in eerste aanleg en de vorderingen van de partijen weergegeven, zodat het wat dit betreft volstaat naar dit tussenarrest te verwijzen.

Vervolgens werd in dit tussenarrest als volgt geoordeeld:

"5. In de aan de echtgenoten afgeleverde bouwvergunning zou er sprake zijn van een "bergplaats voor tuin- en visgerief". De bouwvergunning werd evenwel afgeleverd voor een plan waarop overduidelijk een woning staat getekend: inkom, bergruimte, WC, zithoek waarin een zithoek, eetplaats en keuken staat getekend en een zolder (waar slaapruijnte kan worden voorzien) (zie de plannen stuk 3 Stedenbouwkundig Inspecteur). De woning wordt weliswaar bergplaats genoemd doch is en blijft overeenkomst het plan "volgens afgeleverde bouwvergunning" hoe dan ook een woning.

Het Hof is op grond van deze gegevens van oordeel dat de bouwvergunning met de goedgekeurde plannen de echtgenoten toeliet een chalet/woning te bouwen. Als men als gemeente enkel toelaat een bergplaats te bouwen, levert men geen bouwvergunning af op basis van de plannen voor een woning.

De woning werd gebouwd in 1973. De bouwheren waren tijdelijk aldaar ingeschreven en pas op 12.12.97 wordt een eerste P.V. opgesteld. Deze jarenlange stilte (bijna 25 jaar) omtrent de bestaande en tijdelijk officieel bewoonde woning, bevestigt dat er een woning mocht gebouwd worden.

De woning werd echter ruimer gebouwd dan toegelaten, hetgeen een bouwovertreiding is. De vraag stelt zich echter of de vordering tot afbraak (herstellen van de plaats in oorspronkelijke toestand) – in functie van het openbaar belang – nog een redelijke maatregel uitmaakt, dit nu art. 149 van het decreet van 18.5.99 ook andere herstelmaatregelen toelaat die mogelijks meer stroken met het algemeen belang.

Het hof verzoekt partijen nopens dit standpunt te concluderen en heropent daartoe ambtshalve de debatten.”

Aldus werden, nadat het hoger beroep in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2003/AR/1031 en in de zaak voor het hof alhier gekend onder 2003/AR/1867 ontvankelijk werd verklaard, de debatten heropend en werd de zaak vastgesteld voor de terechtzitting van 18.04.2008 teneinde de partijen toe te laten omtrent het bovenstaande te concluderen.

De beslissing over de kosten werd aangehouden.

Na dit tussenarrest werd op 15.01.2008 door
dagvaarding in gemeenverklaring van

overgegaan tot
(hierna verkort)

Bij tussenarrest van deze kamer van het hof (anders samengesteld) d.d.14.09.2008 werd:

- de vordering in gemeenverklaring ontvankelijk verklaard;
- alvorens nader te oordelen beslist dat het wenselijk voorkwam dat de door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR ingediende vordering voor eensluidend advies wordt voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, zoals bedoeld in artikel 198, 2° lid D.O.R.O. (waarbij de modaliteiten die dienden vervuld te worden voor deze adviesaanvraag nader werden bepaald);
- de zaak verwezen naar de bijzondere rol van deze kamer;
- de beslissing over de kosten aangehouden.

Het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid d.d. 25.08.2008 werd neergelegd ter griffie van het hof alhier op 02.10.2008.

Er werd door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (nadat werd vastgesteld dat de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR de aan hem op 27.06.2008 volgens artikel 29, §1, 2° lid van het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid gevraagde inlichtingen niet had verstrekt) een niet eensluidend advies verleend onder navolgende motivering:

"Uit het dossier blijkt dat de voor advies vastgestelde herstellvordering betrekking heeft op de vastgestelde inbreuk die als volgt kan worden omschreven:

"Het opgetrokken gebouw werd bijgevolg naar oppervlakte, volume en gebruik niet conform de goedgekeurde bouwvergunning opgericht.

In de initiële herstellvordering wordt het herstel in de oorspronkelijke staat gevorderd, wat volgens de vorderende overheid de afbraak impliceert.

Het gewestplan waarbinnen het perceel gelegen is, werd bij koninklijk besluit van 28 december 1972 definitief vastgelegd. Het perceel is bestemd tot agrarisch gebied.

De herstellvordering dient te worden gemotiveerd vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening.

Het dossier zoals het thans is samengesteld - bij ontstentenis van de bij de initieel vorderende instantie opgevraagde stukken - laat de Raad niet toe de herstellvordering met kennis van zaken te beoordelen."

Bij tussenarrest van deze kamer van het hof (anders samengesteld) d.d. 05.06.2009 werd beslist dat de door de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR ingediende vordering opnieuw voor eensluidend advies diende te worden voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, zoals bedoeld in artikel 198, 2° lid D.O.R.O. (waarbij de modaliteiten die dienden vervuld te worden voor deze adviesaanvraag nader werden bepaald) onder volgende motivering:

"3. Bij brief van 11.5.09 aan het hof werd door de raadsman van de Stedenbouwkundige Inspecteur medegedeeld dat de brief van 27.6.2008 van de vast secretaris van de Raad bij de Stedenbouwkundige Inspecteur niet was terecht gekomen.

Hij verzocht het hof om de vraag tot advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid opnieuw in te dienen, opdat de Stedenbouwkundige Inspecteur het nodige zou kunnen doen om de juiste stukken aan de Raad over te maken.

Kopie van dit schrijven werd overgemaakt aan de raadsleden van de andere partijen.

Op dit verzoek van de raadsman van de Stedenbouwkundige Inspecteur mag worden ingegaan."

De zaak werd alsdan opnieuw naar de bijzondere rol van deze kamer verzonden en de beslissing over de kosten werd aangehouden.

Op 19.10.2009 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid (zijnde voorheen onder de gelding van het D.O.R.O. de Hoge Raad voor het Herstelbeleid) een niet-eensluidend advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering, welk advies werd neergelegd ter griffie van het hof alhier op 30.10.2009.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid kwam tot dit niet-eensluidend advies op grond van volgende (samengevatte) beoordelingselementen:

- het felt dat de door de vorderende overheid voorgelegde herstelvordering, in het licht van artikel 6.1.41, §1, 1° lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna verkort V.C.R.O.), niet in het nieuwe handhavingsbeleid wordt ingepast;
 - de toetsing aan de inhoudelijke beoordelingscriteria waarbij:
 - werd vastgesteld dat de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR:
 - in zijn gemotiveerde analyse in de Inlichtingenfiche volledig voorbijgaat aan de analyse van het van het voorwerp van de bouwvergunning door het in zijn arrest d.d. 14.09.2007;
 - geen gemotiveerde analyse heeft gemaakt over de ruimtelijke impact van de vergunde toestand en de thans bestaande toestand en geen toelichting heeft verstrekt over de vergelijking tussen beide in functie van de weerslag van de inbreuken op rechten van derden en de plaatselijke ordening;
 - werd gesteld dat het tijdsverloop tussen het initiële felt, i.e. de oprichting van een constructie c.q. het begin van de uitvoering van een handeling, en de datum van de inleiding van de herstelvordering c.q. het voor advies voorleggen van een herstelvordering aan de Hoge Raad, een essentieel element was voor de beoordeling van de herstelvordering, waarbij:
 - het felt dat er geen klachten zijn geweest als een indicatie dient te worden beschouwd voor de weerslag van de inbreuk op de rechten van derden en op de plaatselijke ordening;
 - in geval er geen erven zijn, het felt dat spljts een aanzienlijk tijdsverloop na het initiële felt er door de bevoegde besturen niet handhavend is opgetreden, als een indicatie dient te worden beschouwd voor de weerslag van de inbreuk op de plaatselijke ordening;
- derwijze dat er in concreto een aanzienlijk tijdsverloop is en de handhavende besturen gedurende dit tijdsverloop niet hebben opgetreden;
- het felt dat de opportuniteit van de het in 1998 inleiden van de voorliggende herstelvordering bij gebrek aan motivering niet kan worden beoordeeld.

3.

3.a. De STEDENBOUWKUNDIGE INSEPCTEUR verzoekt in conclusies na het tussenarrest d.d. 05.06.2009 dat het hof:

- zijn hoger beroep gegrond verklaart;
- het bestreden vonnis teniet doet en opnieuw wijzende zijn oorspronkelijke vordering ontvankelijk en gegrond verklaart;

- dienvolgens solidair, minstens in solidum, de ene bij gebreke aan de andere veroordeelt om de plaatsgesteldheid van het perceel gelegen aan de te kadastraal gekend onder , te herstellen in zijn oorspronkelijke staat met name afbraak en dit binnen 30 dagen te rekenen vanaf de betekening van het te vellen vonnis (bedoeld wordt het te verlenen arrest) onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag;
- veroordeelt tot de kosten van het geding (zoals door hem nader begroot aan zijn zijde op de kosten van de beide instanties).

3.b. verzoeken in hun conclusies na het tussenarrest d.d. 05.06.2009 dat het hof:

- wat hun vordering betreft in de procedure voor het hof alhier gekend onder 2003/AR/1867:
 - hun hoger beroep jegens ontvankelijk en gegrond verklaart;
 - In hoofdorde:
 - zegt dat de koopovereenkomst d.d. 02.12.1991 nietig is;
 - veroordeelt in terugbetaling van het bedrag van 57.778,08 euro, meer de wettelijke interesten sedert 02.12.1991 en de gerechtelijke interesten;
 - veroordeelt tot een schadevergoeding van 12.394,86 euro, meer de gerechtelijke interesten;
 - In ondergeschikte orde, voor zover de koop niet wordt vernietigd, veroordeelt tot betaling van de som van 42.141,90 euro uit hoofde van schadevergoeding wegens waardevermindering;
- solidair veroordeelt tot de kosten van het geding (zoals door aan hun zijde nader begroot op de kosten van de beide instanties);
- wat de vordering van de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR betreft in de procedure voor het hof alhier gekend onder 2003/AR/1031:
 - In hoofdorde de vordering ontvankelijk doch ongegrond verklaart;
 - In ondergeschikte orde, voor zover deze gegrond verklaard wordt, veroordeelt tot vrijwaring in hoofdsom en interesten voor alle veroordelingen die zij t.a.v. de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR zouden oplopen m.i.v. de afbraakkosten en dwangsommen;
 - de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR en veroordeelt tot de kosten (zoals door aan hun zijde nader begroot op de kosten van de beide instanties).

3.c. verzoeken in hun conclusies na het tussenarrest d.d. 05.06.2009 dat het hof:

- het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen bevestigt met veroordeling van de **STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR** en tot de kosten van de beide instanties (zoals door nader begroot aan hun zijde);
- derhalve de oorspronkelijke vordering van lastens hen ingesteld in al hun onderdelen als ongegrond afwijst met hun veroordeling tot de kosten van de beide instanties (zoals door nader begroot aan hun zijde);
- het tussen te komen arrest gemeen verklaart aan met haar veroordeling tot de gedingkosten.

3.d. Door werden na het tussenarrest d.d. 05.06.2009 geen conclusies meer neergelegd.

In haar enige conclusies (neergelegd op 18.03.2008 - dus vóór de tussenarresten d.d. 06.06.2008 en d.d. 05.06.2009) verzocht zij dat het hof de vordering in gemeenverklaring als onontvankelijk zou afwijzen daar :

- het een agressieve vordering is die voor het eerst in tweede aanleg werd gesteld;
- haar rechten van verdediging waren geschonden, gelet op het feit dat zij pas zeer laat in de procedure werd betrokken.

Tevens verzocht zij om de veroordeling van tot de kosten van het geding (zoals nader begroot aan haar zijde).

4.

4.a. In het Belgisch Staatsblad van 15 mei 2009 werd het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid.

Middels dit decreet, dat in werking trad op 1 september 2009, werd o.m. het D.O.R.O. gewijzigd.

In uitvoering van artikel 110 van dit decreet werden door de Vlaamse regering de bepalingen van het D.O.R.O. en artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990 gecoördineerd in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (*hierna genoemd V.C.R.O.*) (B.S., 20 augustus 2009).

Artikel 7.1.1 V.C.R.O. bepaalt omtrent de inwerkingtreding van het decreet van 27 maart 2009 het volgende:

"Behoudens andersluidende bepalingen, hebben de regelingen van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid onmiddellijke werking. Dat houdt in het bijzonder in dat zij vanaf hun datum van inwerkingtreding

van toepassing zijn op de plannings-, vergunningen- en handhavingsprocedures als vastgelegd bij voorliggende codex, in de stand waarin zij zich bevinden.”

4.b. Het perceel in kwestie waarop de wederrechtelijke bouwwerken werden uitgevoerd is gelegen in agrarisch gebied (conform de bepalingen van het
zoals definitief vastgelegd bij K.B. van 28.12. 1972).

In artikel 6.1.1., 3° lid V.C.R.O. wordt bepaald:

“De strafsanctie voor het Instandhouden van Inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Voor strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied.”

terwijl het 4de lid van dit artikel voorziet:

“Een herstellvordering die door de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen is ingesteld op grond van de instandhouding van handelingen, kan vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd indien deze instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is gesteld.”

Tevens voorziet artikel 6.1.2 V.C.R.O.:

“Artikel 6.1.1, derde lid, toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt:

Deze bepaling heft de strafbaarstelling van voormelde instandhoudingsmisdrijven op.”

In artikel 1.1.2., 10° V.C.R.O. wordende ruimtelijk kwetsbare gebieden als volgt omschreven:

“a) de volgende gebieden, aangewezen op plannen van aanleg:

- 1) agrarische gebieden met ecologisch belang;*
- 2) agrarische gebieden met ecologische waarde;*
- 3) bosgebieden;*
- 4) brongebieden;*
- 5) groengebieden;*
- 6) natuurgebieden;*
- 7) natuurgebieden met wetenschappelijke waarde;*
- 8) natuurontwikkelingsgebieden;*
- 9) natuurreservaten;*
- 10) overstromingsgebieden;*
- 11) parkgebieden;*
- 12) valleigebieden;*

b) gebieden, aangewezen op ruimtelijke uitvoeringsplannen, en sorterend onder één van volgende categorieën of subcategorieën van gebiedsaanduiding;

- 1) bos;*
- 2) parkgebied;*
- 3) reservaat en natuur;*

c) het Vlaams Ecologisch Netwerk, bestaande uit gebiedscategorieën, Grote Eenheden Natuur en Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling, vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

d) de beschermde duingebieden en de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeduid krachtens artikel 52, §1 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.”

4.c. Het samen lezen van de hoger onder punt 4.a.en 4.b. geciteerde bepalingen van de V.C.R.O. doen besluiten dat feiten van Instandhouding m.b.t. handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik die niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (hetgeen in deze het geval is nu het bedoelde gebouw waarop de herstellvordering van de appelliant betrekking heeft gelegen is in agrarisch gebied) geen strafbaar karakter (meer) vertonen en dat het opleggen van een herstelmaatregel op grond van feiten van Instandhouding niet (meer) mogelijk is in de mate dat deze feiten op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar zijn.

M.a.w. wanneer de feiten van Instandhouding (*thans*) niet meer strafbaar zijn (zoals in deze het geval is) wordt de toekenning van een zelfs op regelmatige wijze vóór de inwerkingtreding van het decreet van 27 maart 2009 bij de rechter aanhangig gemaakte herstellvordering voor feiten van Instandhouding die op dat ogenblik nog een strafbaar karakter vertoonden verhinderd.

De herstelmaatregel inzake ruimtelijke ordening is immers, ongeacht de gekozen vorm van herstel en ongeacht of de vordering uitgaat van de derde-benadeelde of de handhavende overheid (dit laatste in onderhavig geding het geval zijnde), een bijzondere modaliteit van de in de artikelen 44 Sw. en 161 (en 189) Sv. bedoelde teruggave en schadevergoeding, ertoe strekkende een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad.

De teruggave behoort tot het zijnswezen van de herstelmaatregelen in de zin van artikel 6.1.41 V.C.R.O. (voorheen artikel 149 D.O.R.O).

De teruggave in de zin van het herstel van de toestand die bestond vóór het misdrijf, is de meest natuurlijke vorm van herstel van de gevolgen van een misdrijf en geldt als vorm van schadeloosstelling bij uitstek om aan de benadeelde genoegdoening te geven.

Waar:

- de herstellvordering in de zin van artikel 6.1.43 V.C.R.O. (voorheen 151 D.O.R.O) voor de burgerlijke rechter in principe onderworpen is aan dezelfde wetmatigheden als wanneer deze voor de correctionele rechtbank wordt gebracht;
- aldus de herstelmaatregelen vanwege de overheid kunnen worden gevorderd voor werken, handelingen of wijzigingen bedoeld in artikel 6.1.1, 1^e lid V.C.R.O. (voorheen artikel 146, 1^e lid D.O.R.O.) ten aanzien van de deelnemers aan een dergelijk bouwbedrijf;

moet de burgerlijke rechter het bestaan van een strafbaar feit vaststellen in de zin van artikel 6.1.1 V.C.R.O. (voorheen artikel 146 D.O.R.O).

Uit de tekst van artikel 6.1.41, §1 V.C.R.O. (voorheen artikel 149, §1 D.O.R.O) ("*Naast de straf ...*") volgt dat de herstelmaatregelen enkel kunnen bevolen worden voor gedragingen die door de V.C.R.O. (voorheen het D.O.R.O) meer bepaald overeenkomstig artikel 6.1.1 V.C.R.O. (voorheen artikel 146 D.O.R.O.) strafbaar zijn gesteld.

Dit geldt dus ook voor de maatregel die in voorkomend geval wordt gevorderd voor de burgerlijke rechtbank op grond van artikel 6.1.43 V.C.R.O. (voorheen artikel 151 D.O.R.O).

Het bevelen van een herstelmaatregel is derhalve afhankelijk van de vaststelling van een stedenbouwmisdrijf.

4.d. Rekening houdende met hetgeen boven werd gesteld rijst derhalve de vraag op welk misdrijf c.q. stedenbouwmisdrijf, m.a.w. op welke feiten die op het ogenblik van de inleidende dagvaarding nog strafbaar waren de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR zich in deze nog kan beroepen om zijn herstellvordering te gronden.

Het komt dan ook noodzakelijk voor (eens te meer) de debatten te heropenen teneinde de partijen toe te laten hieromtrent standpunt in te nemen.

5.

N.a.v. de heropening van de debatten komt het tevens gepast voor dat de gereede partijen standpunt zouden innemen nopens:

1. de gebeurlijke repercussies van de navolgende beoordeling in het tussenarrest dd. 14.09.2007:

"Het Hof is op grond van deze gegevens van oordeel dat de bouwvergunning met de goedgekeurde plannen de echtgenoten toeliet een chalet/woning te bouwen. Als men als

gemeente enkel toelaat een bergplaats te bouwen, levert men geen bouwvergunning af op basis van de plannen voor een woning.

De woning werd gebouwd in 1973. De bouwheren waren tijdelijk aldaar ingeschreven en pas op 12.12.97 wordt een eerste P.V. opgesteld. Deze jarenlange stilte (bijna 25 jaar) omtrent de bestaande en tijdelijk officieel bewoonde woning, bevestigt dat er een woning mocht gebouwd worden."

op de vordering van tot nietigverklaring van de koop-
verkoop dd. 02.12.1991 lastens

2. de vraag of haar middelen van onontvankelijkheid van de vordering in
gemeenverklaring nog handhaaft of nog kan handhaven nu middels het tussenarrest
d.d. 14.09.2008 de vordering in gemeenverklaring (reeds) ontvankelijk werd
verklaard;
3. het verschuldigd zijn van een rechtsplegingvergoeding door dan wel aan de
STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, gelet op enerzijds het arrest nr. 43/2012 van
08.03.2012 van het Grondwettelijk Hof en anderzijds het arrest nr. 57/2013 van
25.04.2013 van het Grondwettelijk Hof.

6.

De beslissing omtrent de kosten in de beide instanties wordt aangehouden.

OM DEZE REDENEN, HET HOF

Recht doende op tegenspraak,

in acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Vooraleer verder te oordelen, heropent ambtshalve de debatten teneinde de partijen toe te laten te handelen zoals boven gesteld;

Bepaalt de termijnen waarbinnen conclusies dienen te worden neergelegd en medegedeeld als volgt:

- voor de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR uiterlijk op 30.06.2014;
- voor uiterlijk voor 29.08.2014;
- voor uiterlijk voor 30.09.2014;
- voor uiterlijk voor 31.10.2014;
- voor de STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR uiterlijk voor 14.11.2014;

